

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség Kárász-utca 9.

Nappali-telefon: 305.
Éjjeli-telefon: 10-83.

Előfizetési ár Szegeden

egész évre . K 24— félévre.... K 12.—
negyedévre K 6— egyhónapra K 2—
Egyes szám ára 10 fillér.

Előfizetési ár vidéken

egész évre . K 28— félévre.... K 14—
negyedévre K 7— egyhónapra K 2-40
Egyes szám ára 10 fillér.

Kiadóhivatal Kárász-utca 9

Kiadóhivatali-telefon: 305.
Kiadó telefonja: 81.

Szeged, 1913.

II. évfolyam 4. szám.

Vasárnap, január 5.

A polgármester beszéde.

— Befejező közlemény. —

Azok között az intézmények között, a melyek megvalósításáról Lázár György dr. a körülmények és a pénzügyi viszonyok megváltozásával kapcsolatban beszél, egyrészt olyanok vannak, amelyeket az eddigi munkásság megalapozott, másrészt olyanok, amelyek megteremtésére a kezdő lépéseket ezután kell még megtenni. Kétségtelen és sajnos is, hogy a gazdasági helyzet az előbbieket érinti és így nagyon könnyen megtörténhetik, ha a pénzügyi válság meg nem szűnik, hogy például ebben az évben sem tudjuk fölépíteni a vásárcsarnokot. Pedig bármily jelentős intézmények vannak ebben a csoportban — a kenderakadémia és vele kapcsolatosan mag- és vegyvizsgáló állomásnak az egész délvidékre kiható szervezése, az új városi kórház építésének megkezdése, a téli kikötő kiépítése — a vásárcsarnok építésének elhalasztása fogja a legérzékenyebben érinteni a város közönségét. Amennyiben a pénzügyi viszonyok megváltoznak — itt jóslásokba bocsájtkozni balga és merész dolog lenne — és a polgármester csak jó részben is valóra váltja ezeket a programpontokat, úgy a jövő év végén büszke önérzettel adhat beszámolót. Lehetetlen és fölösleges is a részletekbe annyira belebocsájtkozni, hogy ecsetelni kezdjük, milyen nagy jelentősége van a város forgalma, ipara, közegészsége

és egy kis újabb városrész kialakulása szempontjából a vásárcsarnoknak, micsoda értékeket reprezentálnak ép Szegeden a kenderakadémia és a vele kapcsolatos intézmények, az új kórház építésével, hogy pusztul el a föld színéről Szeged legbotrányosabb intézménye.

Csak abban az esetben bizonyos, hogy tüzérseget kapunk, ha teljesíti a város katonáéknak azt a kívánságát, hogy az építendő kaszárnya helyéül a kórház számára kijelölt területet engedje át. A honvédelmi miniszter ehez a föltételhez *minden bizonynyal ragaszkodni fog*. Ezzel szemben vannak, akik a kórház számára évek előtt kijelölt területet semmi esetre sem hajlandók áldozatul hozni, mások viszont azt a meggyőződésüket hirdetik, hogy a tüzérkaszárnyát *gazdasági okok* miatt meg kell szerezni, végső esetben tehát rendelkezésre kell bocsájtani a kórházi-telket, annyi-
val inkább, mert a szeszgyár telke ellen egészségügyi kifogások nem merülhetnek föl, a tervek átültetése nagyobb munkát, lényegesebb költségeket nem igényel. Kellemetlen, hogy amikor kapni kell minden intézményen, amelyet megszerezhetünk, ép a kórház és a kaszárnya áll így egymás útjába. Ennek a mindkét oldalról jelentős kérdésnek megoldása körül a szenvedélyek könnyen lángra csaphatnak, a polgármester legfontosabb teendői közé fog tartozni, hogy olyan megoldáshoz juttassa ezt az így komplikált két kérdést, amelyet higgadt

megfontoltsággal és tárgyilagos nyugalommal legjobbnak ítélhet majd a város közvéleménye.

Az egyéb tervek közül mindenek fölött való jelentőségűnek ítéljük *Szeged-megye* kérdését. Ismeretes, hogy különösen az utóbbi időkben újból és újból előhozakodtunk ezzel az ideával, amit azért cselekedtünk, mert tudtuk, *hogy ez a kérdés soha aktuálisabb és a megvalósítás lehetőségéhez közelebb nem volt, mint most*, amikor a szavazatjog új szabályozásával kapcsolatban a választókerületeket is újból osztja be a törvényhozás. Ha volt rá alkalom valaha, hogy egy városnak jogos, méltányos és olyan kérése teljesedjék, amely egész terjedelmében országos érdekekkel találkozik, ez olyan. Nem akarunk itt sebeket fölszaggatni, amelyek talán már beheggedtek, de mi még ma sem tudjuk föladni azt az ítéletünket, hogy az egyetemnek odaitélésénél a volt kormány *félreismerte* azt a szerepet, amelyet országos érdekek szolgálatában egy-egy város eddig betöltött és amelynek betöltésére az egyetemért versengett városok egyáltalán hivatva lehetnek.

Szeged-megye mindenért kárpótolhatja Szegedet. Nem győzzük eléggé hangsúlyozni, hogy ennek az évnek, *különösen a most következő hónapoknak minden agitációs erejét ennek az intézménynek kivására kell áldozatul hozni*. Amennyire független ez a kérdés, minden egyébtől,

Napkelte az Alpeseken.

— Francis A. Judd. —

Sápad a hold, — biborban ég Kelet,

A Természet sováron vár a Fényre;

Örök hó alszik fenn a bérceken, —

Távol mindnek oly tiszta, szűz a képe...

Felcsillan itt-ott lenn a mélybe', messzebb

Erdők patakja, mint kis tó moh-ágyon —

S bágyadt fényt látok emberlakta tájon,

Hol férfi ébred s alszik még a gyermek...

Mint kis hullámok nyugvó tengeren,

Báránfelhők uszkálnak, — míg a rétről

Halk zene árad szét a hegy körül;

— Patak-csörgés összhangja — szüntelen.

... De ime, kél a Nap bibor-korongja,

S a tájt vakító fény sugarba vonja...

ZSOLDOS BENŐ.

Jean Renaud halála. *)

— R. L. Gales. —

Jó Jean Renaud — pihenni — hazatér,
Halálos sebből jó mellén a vér.

Régóta várja már a jó anya —
S látja: csatából jó fia haza...

„Renaud, örülj, legyen vig éneked:
Kicsiny fiut szült ma a hitvesed!”

„Anyám, a boldogságom végtelen:
Van kis fiam s hűséges hitvesem!”

Jó, puha ágyat vess anyám, nekem,
— Halálos ágyam lesz az, érezem!...

Ugy vesd az ágyat, szobám rejtekén,
Semmit ne tudjon meg a nőm, szegény!”...

... Éjfélkor megszólal a kis harang,
Elszálló lelket búcsúztat e hang...

— „Anyám, én félek, reszketek nagyon:
H a r a n g-ü t é s e k zaját hallgatom!”

*) A modern angol költészet fiatalabb művelői közt legújabbán divatosá vált az a törekvés, hogy a régi francia és angol balladák hangulatát vigyék be a mai költészetbe. Ilyen irányú művek közé tartozik ez a költemény is, a szerzőnek Londonban most megjelent verses könyvéből. Zs. B.

— „Munkások visznek bútorot erre fel,
Az egyikük tán azt ejtette el!”

— „Anyám, én félek, reszketek nagyon:
Valami é n e k hangját hallgatom!”

— „A körmenet házunk előtt megy el
Most épen s — hallod — künn az énekel!”

— „Anyám, én félek, reszketek nagyon:
Valami s í r á s hangját hallgatom!”

— Szomszédunk sírja szíve bánatát:
Nem látja többé nagy-beteg fiát!”...

— „Lelkem-anyám, még csak azt nem tudom:
Mért sírsz te is hát most olyan nagyon?”

— „Megmondom, lányom, mi hát a való:
Utolsó álmát látja Jean Renaud!”...

„A sírásónak mondd meg, jó anyám:
Kettős sírt ásson a nap alkonyán!”

Jó széles mély legyen a sír-üreg:
Hárman fogunk abban pihenni meg...

S e föld-lakásban, ott a mélybe' lenn:
Majd megtalálom újra kedvesem!”...

... Még egyszer megszólal a kis harang:
Elszálló lelket búcsúztat e hang ..

ZSOLDOS BENŐ.